

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 978

гр. Варна, 14.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ ГО, в закрито заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Ивелина Влагова
мл.с. Марина К. Симова

като разгледа докладваното от Ивелина Влагова Въззивно гражданско дело № 20243100500265 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по въззивна жалба с вх. № 91256/04.12.2023г. по регистратурата на ВРС, подадена от Б. П. В., чрез процесуалния му представител **срещу Решение № 3605/09.11.2023г. постановено по гр.д.№ 16860/2022г. по описа на ВРС**, с което жалбоподателят **Е ОСЪДЕН** да заплати на П. Р. П. сумата от 10183,08 лева, представляваща дължима главница по сключен между страните неформален договор за заем от 19.09.2019г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от депозирание на исковата молба в съда - 22.12.2022г. до окончателното заплащане на задължението, както и сумата от 2 189,45 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата, за периода от 09.11.2020г. до датата на депозирание на исковата молба в съда - 22.12.2022г., на основание чл.240, ал.1, вр. чл.79, ал.1 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД **и Е ОСЪДЕН** да заплати на П. Р. П. сумата от 2015 лева, представляваща сторени в производството съдебно-деловодни разноси, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

Въззивникът Б. В. оспорва обжалваното решение с твърдения за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на същото. Счита, че в рамките на проведеното първоинстанционно производство ищецът, чиято е доказателствената тежест не е доказал наличието на всички елементи от фактическия състав на твърдяното заемното правоотношение, а именно постигането на съгласие за сключване на договор за заем и предаване на заемателя на договорената парична сума на заема. Посочва, че представените по договора три броя платежни нареждания на обща стойност 10183,08 лева не установяват основанията, на което П. П. ги е превел по банковата сметка на въззивника В.. Излага, че кредитирането на събраните по делото свидетелски показания на св.М. К. представлява съществено нарушение на съдопроизводствените правила /чл.164, ал.1, т.3 от ЗЗД/, предвид на забраната за установяване с гласни доказателства на сключването на договори на

стойност по-голяма от 5000 лева. Отделно от това жалбоподателят счита, че същите е следвало да не се ценят предвид на това, че свидетелката е бивша приятелка на Б. В.. Счита също, че неправилно не са кредитирани показанията на другите двама разпитани свидетели – Д. и Кателиев, като е следвало изложеното от тях да бъде преценено заедно с всички останали събрани доказателства, което да направи обосновани крайните изводи на съда.

Моли обжалваното решение на ВРС да бъде отменено, а предявените от ищеца П. П. искове да бъдат отхвърлени като неоснователни. Претендира за присъждане на сторените по делото съдебно-деловодни разноски.

В срока по чл.263 от ГПК е постъпил писмен отговор на въззивната жалба от въззиваемата страна – П. Р. П., чрез процесуалния му представител. Заявява становище за допустимост, но неоснователност на депозираната въззивна жалба.

Оспорва изложените в жалбата твърдения, че трите броя платежни нареждания не установяват възникналото заемно правоотношение между страните. Счита, че кредитирайки показанията на св.К. първоинстанционният съд не е допуснал процесуално нарушение, доколкото е ценил показанията и касателно смисъла на постигнатите между тях договорености, а не за самото сключване на договора, което счита, че се установява с писмените доказателства. Излага становище за неоснователност на твърденията на жалбоподателя за заинтересованост на св.К. във връзка с дадените от нея показания. Отделно от това посочва, че изводите на съда за възникнало и неудовлетворено заемно правоотношение между страните се установяват и от останалите доказателства по делото в това число кореспонденция между страните и показания дадени пред военна полиция по повод воденото досъдебно производство. Моли обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

По допустимостта на обжалването: Въззивната жалба е депозирана в рамките на преклузивния двуседмичен срок, считано от връчване на обжалваемото решение на процесуалния представител на жалбоподателя. Жалбата съдържа изискуемите по чл.260 ГПК реквизити и приложенията по чл. 261 от ГПК, с оглед на което е редовна. Страните се представляват от пълномощници с права за въззивна инстанция. Легитимацията на страните съответства на произнасянето по обжалваното първоинстанционно решение. Сезиран е компетентен въззивен съд за проверка на подлежащ на обжалване съдебен акт. Делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание.

С въззивната жалба и депозирания по нея писмен отговор не са направени доказателствени искания.

По тези съображения и на основание чл. 267, ал.1 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба с вх. № 91256/04.12.2023г. по регистратурата на ВРС, подадена от Б. П. В., чрез процесуалния му представител срещу Решение № 3605/09.11.2023г. постановено по гр.д.№ 16860/2022г. по описа на ВРС.

НАСРОЧВА производството по в.гр.д.№ 265/2024г. за разглеждане в открито съдебно заседание на **17.04.2024г. от 09:30 часа**, за която дата и час да се призоват страните, чрез пълномощниците си, ведно с препис от настоящото определение, а на въззивника да се връчи и препис от постъпилия писмен отговор.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____